

In genoemd art. IV wordt gezegd: " Ter uitvoering van art. I, hetwelk betrekking heeft op de provincie Limburg, en tengevolge van de afstand van grondgebied, die Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, Groot Hertog van Luxemburg, in art. III doet, zal gezegde Zijne Majesteit, hetzij in dezelfde hoedanigheid als Groot Hertog van Luxemburg, hetzij om met Holland verenigd te worden, de landstreken bezitten, waarvan de grenzen hieronder worden aangegeven.

Op de linker oever der Maas.

" Te beginnen van het zuidelijkste punt der Hollandse provincie Noord-Brabant, zal er ene lijn getrokken worden, welke boven Wessen, tusschen deze plaats en Stevensweert, op de Maas zal uitloopen, ter plaatse alwaar zich op de linker Maasoever de grenzen der tegenwoordige arrondissementen van Roermond en Maastricht aanraken, in dier voege, dat Bergerot, Stramproy, Heeritteren, Ittervoort en Thorn met dierzelfver gebied, gelijk mede alle andere plaatsen, ten Noorden van deze lijn gelegen, een deel van het Hollandse grondgebied zullen uitmaken."

Bij besluit van 12 Juni 1839 werd aan A.J. Borret, lid van de Raad van State, en aan Jonkheer J.E.D.E. Gericke van Herwijnen, buitengewoon commissaris, bekleed met het opperste gezag in Limburg, de taak opgedragen, om de bij art. IV aangewezen delen van Limburg in bezit te nemen. Dit geschiedde namens de Koning-Groot-hertog, bij proclamatie van 's-Konings Commissarissen van 22 Juni.

Aanvankelijk maakten deze weder in bezit genomen stukken van Limburg, zeker die gedeelten, welke op het einde der 18e eeuw niet tot de Generaliteitslanden behoorden, geen deel uit van " Nederland "; en werden namens de Koning alléén bestaard door genoemde commissarissen.

Berst nadat bij Koninklijk besluit van 24 September 1840, werd verklaard, dat de op 4 September veranderde en vermeerderde grondwet (Stbl.nr. 48-59) in het hertogdom dezelfde kracht zou staafien hebben als in de